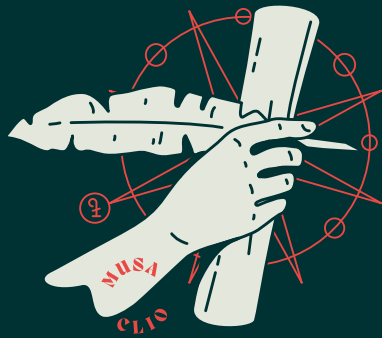

DE L'OBELIS I BLAS DA PRIMA

ELENA JAUMANDREU
TXAN GRAU

MERCÈ GALLÉN IBÁÑEZ
FRANCESCA LLOPIS

MAGDALENA MAÑOSA FUSSIMANYA
I LES DONES DEL TALLER LENA
MARGA XIMENEZ

M. LLUÏSA MALIBRAN
FIONA MORRISON

M. JOSEFA G. MONTALBÁN
IVONNE NAVARRO

Comissariat Fina Duran i Riu – Txema Romero Martínez

Museu d'Art de Cerdanyola, MAC Can Domènech
De dimarts a dissabte, de 17 a 20 h · Diumenges i festius, d'11 a 14 h
C. de Sant Martí 88 · 08290 Cerdanyola del Vallès · T. 93 591 41 30 · mac@cerdanyola.cat

5 MAR
–
27 JUN

Organització

Amb la col·laboració de

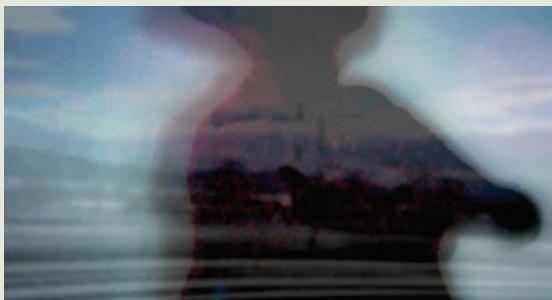

Amb el suport de

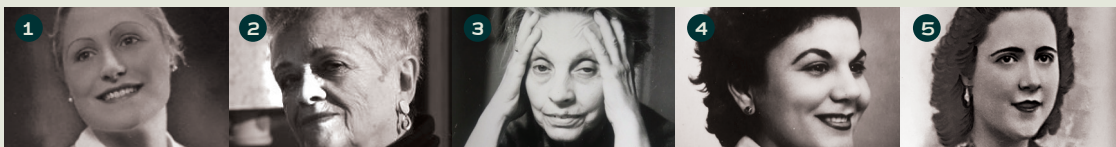

XARXA MUSEUS ART CATALUNYA

DE L'OBLLITA DE S E S I N V I S I B L E S LA REVOLTA

De l'oblit a la revolta! Deesses invisibles és un exercici de prospecció física, emocional i espiritual de tres estrats de la història de les dones que s'han vinculat a la creació. Una sedimentació de sabers interconnectats i interdependents que desafia els discursos oficials dictats pel domini masculí: que les dones artistes han sigut episodis aïllats i residuals. Aquest projecte expositiu s'ha d'entendre com una suggestiva caixa de ressonància de presències que abracen l'antiguitat i la contemporaneïtat. Entre aquests dos mons, l'ahir llunyà i l'avui més present, cinc dones del segle XX ens obren les finestres dels seus universos creatius tan personals i tan lliures malgrat els obstacles que es van trobar per forjar-los. (1) Mercè Gallén, (2) Elena Jaumandreu, (3) Maria Lluïsa Malibran, (4) Magdalena Mañosa i (5) Maria Josefa González Montalbán composen un mosaic de vivències i de supervivències humanes i complexes a recer de les seves necessitats i pulsions per expressar-se amb la pintura, l'escultura, l'escriptura, el cinema i el cos, en alguns casos clandestinament, en d'altres a l'ombra d'algu (home, és clar).

Les artistes contemporànies es relliguen amb aquests substrats de creació menystinguda. Xantal Grau, Francesca Llopis, Fiona Morrison, Ivonne Navarro i Marga Ximenez s'han apropiat del

seu llegat de sentits latents i l'han revitalitzat amb la seva pròpia pràctica. Elles són les nostres còmplices en aquesta aventura de rescat de la memòria que té l'ambició de corregir-ne els obllits. La seva actitud combativa beu de l'activisme feminista dels darrers temps, catalitzador d'una creativitat diversa i plural, sensible no només amb la problemàtica de les dones sinó de les minories sexuals i de totes les víctimes d'un sistema deshumanitzat per la cobdícia del capital.

I en la capa més distant en el temps d'aquestes causes hi ha les deesses del món antic. Els déus es van preocupar de ser més preponderants. I elles van ser llavor d'aquesta genealogia femenina i, sí, també feminista. Hècate sabia que no hi ha una visió única del món i el seu lloc natural eren les cruïlles. Les coreutes se solidaritzaven amb les actrius de les tragèdies i els guardaven els secrets. Clio era el filtre del que passava i del que no a la història. Deméter tenia cura de la Terra com si fos el seu propi cos, un cos travessat de ferides. I Metis exemplifica com cap altra que el masclisme és una combinació fatal entre poder, control i ignorància: Zeus la va convertir en una gota d'aigua per poder-se-la empassar i així integrar dins seu les seves virtuts, d'entre les quals la saviesa.